

Aleksis K – Sunnuntai-Kaleva

Tietä pitelemään

Nyt kun talouselämä menee piilivinkaa päin prinkkalaa, meillä rahamiehillä tulee mieleen, että varmaan kannattaisi ostaa jotakin. Nyt saisi halvalla, ja sitten parin vuoden päästä voisi myydä kalliilla. Siinä rikastuisi taas lisää.

Mutta mitä kannattaisi ostaa? Aivan ensimmäisenä tulee mieleen Destia. Se on historiansa aikana tunnettu monella muullakin nimellä, ainakin Kuninkaallisena Koskenperkauslautakuntana, TVH:na, tielaitoksena ja tieliikelaitoksena, mutta vasta nykyisin se on saanut selkeän ja yksiselitteisen nimensä, siis tämän Destian, joka kertoo heti ensi silmäyksellä jokaiselle mökinmuorille, mitä moinen laitos tekee ja toimittaa. Se destioi meidän kaikkien yhteiseksi hyväksemme.

Nyt on vain ruvettu puhumaan, että valtio, joka Destian omistaa, voisi myydä sen eniten tarjoavalle. Tämä ehkä liittyy siihen, että Destian asioita valtion puolesta hoitaa liikenneministeriö – tai siis sen pitäisi hoitaa, mutta kun se tahtoo olla vähän sitä sun tätä. Että ehkä olisi turvallisempaa ulkoistaa koko pulju, etteivät pääse ministeriössä sitäkin sotkemaan niin kuin kaiken muun tienpidon.

Juuri samasta syystä Destia on houkutteleva ostos. Sen voisi saada tosi halvalla, jos hinta laskettaisiin samalla taskulaskimella kuin niin sanottu Kyllösen giljotiini. Tästä tiesuunnitelmastahan puuttui muutama sata miljoonaa kokonaan, ja jos Destian hinnassa on saman verran klappia, sen lunastamiseen saattaa riittää neljä ja varanumero oikein lotossa. Koska firmassa kumminkin lienee kaikenlaista rahanarvoista omaisuutta, kuten tiekarhuja, aura-autoja ja liikennemerkkejä, niiden myynnillä varmaan pääsisi voitolle muutaman vuoden kuluttua, kun hinnat on laskettu kohdalleen.

Mitäpä sitten tavallinen meikämanne tekisi Destialla sen aikaa kuin sen myyntikuntoon saattaminen kestäisi? Itse ainakin jatkaisin suunnilleen samalla tavalla kuin laitos on toiminut tähänkin asti. Rakentaisin siis toinen toistaan hienompia maanteitä, jotka lanaisin ja hioisin niin sileiksi, että missään ei olisi kuopan kuoppaa, ja autoilijat voisivat huristella vaikka kahtasataa. Sitä mukaa kuin nämä hienot ja sileät tienpätkät valmistuisivat, rakentaisin niille hidastustyssyjä, jotta autoilijat eivät vain missään nimessä pystyisi huristelemaan edes yhtäsataa. Varmuuden vuoksi kylväisin tienvarret täyteen nopeusrajoituskylttejä ja peltipoliiseja, ja jos niitä ei johonkin satunnaiseen kohtaan piisaisi, siihen rakentaisin liikenneympyrän, tai viisi peräkkäin, sillä liikenneympyrät ovat kivoja. Sitten olisikin jo aika myydä Destia pois, luultavasti takaisin valtiolle.

